

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/248/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512211676
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512211676.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: H. J., J..S..Z.., so sídlom v T., E. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou G. & J..S..Z.., J. J. R. T., P. XX/B, IČO : XX XXX XXX, proti žalovanému D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. E.L., U. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Z. H. H. J., J. Č.. XX, P., IČO : XX XXX XXX, zastúpený D.. A. E., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v P., J. T. Č.. X, adresa na doručovanie P., T.Š. Č.. X, v konaní o zaplatenie 528,83 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C/264/2012-55 z 11.04.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uznesenie odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 528,83 eur s príslušenstvom na tom základe, že spoločnosť Q.F. J., J..S..Z.. J. J. R. T., L. X, IČO: XXX XXX XX postúpila dňa 28.11.2011 svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, pričom pohľadávka pozostáva z úhrady ceny nezaplatených služieb telefónneho pripojenia.

Žalobca podanú žalobu neopatril súdnym poplatkom a výzvou súdu zo dňa 16.10.2012 bol vyzvaný na jeho zaplatenie vo výške 31,50 eur, pričom aj keď výzvu prevzal 23.10.2012, poplatok v stanovenej lehote nezaplatil. Podľa ust. § 5 ods. 1, § 8, § 10 ods.1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, keďže poplatník (žalobca) napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia poplatku poplatok splatný podaním návrhu nezaplatil a to ani v lehote súdom určenej, súd prvého stupňa konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník žiadal priznať náhradu trov, súd však mal zato, že do konania vstúpil ešte keď poplatok nebol zaplatený v konaní Ro a bez požiadania súdu zaslal aj vyjadrenie k návrhu ešte predtým, než žalobca bol vyzvaný na zaplatenie poplatku. Súd mal zato, že išlo o neúčelné svojvoľné úkony vedľajšieho účastníka bez toho, aby boli splnené podmienky na začatie konania (zaplatený súdny

poplatok), preto náhradu vyúčtovaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa nepriznal.

Proti uzneseniu voči výroku o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník, Navrhoval ho zmeniť a priznať mu trovy prvostupňového konania vo výške 94, 96 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 25,24 eur. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol bez toho, aby skúmal zavinenie žalobcu, ktorý z procesného hľadiska zaviniť, že konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku muselo byť zastavené. Zavinenie účastníka môže pritom spočívať aj v nezaplatení súdneho poplatku, ako to vyplýva aj z odbornej právnej literatúry a súdnej praxe. Skutočnosť, že súd nezačal konať vo veci samej ešte neznamená, že vedľajšiemu účastníkovi alebo hlavnému účastníkovi nevzniknú trovy konania. Mal za to, že rovnako ako hlavný účastník bol oprávnený už po začatí sporového konania, t.j. od 16.07.2012 identifikovať spotrebiteľský spor, mohol sa domáhať vstupu doň, nahliadať do spisu a podávať vyjadrenie k žalobnému návrhu. Aj najnovšie procesné komentáre podľa neho nehovoria nič o tom, že vedľajší účastník by bol oprávnený vstúpiť do konania až potom, ako súd doručí žalobný návrh spotrebiteľovi, nakoľko opačný názor by viedol k stanovisku, že do doručenia žaloby spotrebiteľovi by neexistovalo sporové konanie. Trovy, ktoré mu vznikli, považoval za účelne vynaložené, pričom išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Jeho právny zástupca podal vyjadrenie ku žalobe až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a s jeho prílohami. Uplatnené úkony právnej služby boli vypočítané v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov č. 655/2004 Z.z. Na podporu svojho stanoviska obsiahlo citoval vybrané časti rozhodnutí a to uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.09.2011 sp. zn. 7 M Cdo 4/2010, uznesenie Ústavného súdu SR II ÚS 281/2011 zo dňa 16.06.2011, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/19/2012 zo dňa 29.03.2012. Ďalej poukazoval na čl. 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, podľa ktorého „Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov“.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka oznámil, že na podanom návrhu netrvá a berie ho v celom rozsahu späť. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom považoval za rozporné s dobrými mravmi, predstavujúce výsledok účelnosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods.2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Preto tieto trovy v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je z tohto hľadiska žiadny právny dôvod. Uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia Občianskemu združeniu by bolo v rozpore s § 1 O.s.p. a § 3 ods.1 Obč. zákonníka. Navrhoval, aby odvolací súd náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Žalovaný sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal napadnutý výrok uznesenia bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.), podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. preskúmal napadnutý výrok uznesenia spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Vedľajší účastník na strane žalovaného podal odvolanie len proti výroku o trovách konania a tak právoplatnosť výroku o zastavení konania v odvolaní nebola dotknutá (§ 206 ods.3 O.s.p.), a preto ani nebola predmetom preskúmania odvolacím súdom s poukazom aj na právoplatnosť výroku o zastavení konania, keďže napadnuté uznesenie vo výroku o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2013. Preto odvolací súd s poukazom na vyjadrenie žalobcu, v ktorom žalobca podaný návrh vzal v celom rozsahu späť, konštatuje, že sa tak stalo až jeho podaním zo dňa 12.07.2013, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 16.07.2013 a keďže konanie bolo právoplatne zastavené dňa 10.05.2013, odvolací súd vzhľadom na prekážku „res iudicata“ (§159 ods. 3 O.s.p.) o tomto späťvzatí návrhu už nerozhodoval s odkazom na ust. § 208 O.s.p., ktorý uvádza, že v prípade, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Nakoľko k späťvzatí návrhu zo

strany žalobcu došlo až po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého uznesenia vo výroku o zastavení konania, odvolací súd už nebol oprávnený rozhodnúť o pripustení späťvzatia.

Z obsahu spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 10C/264/2012 vyplýva, že dňa 16.07.2012 bola Okresnému súdu Košice - okolie doručená žaloba žalobcu o zaplatenie 528,83 eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.08.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods.3 O.s.p. s tým, že vedľajší účastník predložil plnomocenstvo právneho zástupcu a požiadal o doručenie žaloby na začatia konania a jej príloh.

Následne podaním z 13.08.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v sume 84,96 eur pozostávajúcu z odmeny za dva úkony právnej služby, vrátane režijného paušálu.

Napadnutým uznesením, ako už bolo uvedené súd prvého stupňa konanie zastavil, a to v zmysle § 10 ods.1, 2 zák. č. 71/1992 Zb. pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh žalobcom.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením výroku uznesenia o trovách konania.

Vedľajší účastník v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku uznesenia a správnosť záveru, ku ktorému dospel súd prvého stupňa.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu 10a. (v odkaze pod čiarou je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd priznáva ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd skúma to, či trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) boli vynaložené v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v tomto konaní nemožno považovať trovy uplatnené vedľajším účastníkom za účelné, vzhľadom na procesné štádium, v ktorom konanie bolo zastavené.

Je zrejmé, že konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Činnosť súdov vo veciach súdnych poplatkov treba odlišovať od občianskeho súdneho konania. Ak súdy rozhodujú o právach a povinnostiach účastníkov podľa zákona o súdnych poplatkoch, rozhodujú ako samostatný orgán oprávnený vykonať poplatkový úkon a pre konanie v týchto prípadoch iba primerane sa súčasne použijú Občiansky súdny poriadok i predpisy v konaní vo veciach daní a poplatkov. Aj zakotvenie primeranej aplikácie predpisov o konaní vo veciach daní a poplatkov nasvedčuje, že toto konanie je právom regulovaným procesným postupom odlišným od výkonu kompetencie súdnictva zakotvanej v článku 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Takto formulovaný záver potvrdzuje aj podstata občianskeho súdneho konania, v ktorom konajúci súd autoritatívne nachádza a deklaruje právo v spore medzi dvoma alebo viacerými subjektmi súkromno-právneho vzťahu odlišnými od tohto súdu. Na druhej strane, konanie o súdnych poplatkoch je konaním o verejno-právnom vzťahu. Tento právny vzťah je hmotnoprávnym vzťahom a je regulovaný normami finančného práva. Zároveň tento právny vzťah existuje medzi účastníkom súdneho konania a štátom, v mene ktorého koná príslušný všeobecný súd. O práve teda v takomto prípade autoritatívne rozhoduje samotný súd ako reprezentant subjektu oprávneného v poplatkovo-právnom vzťahu, čo je typický znak správneho (administratívneho) konania.

V prejednávanej veci sa prejavovala výrazná spätosť oboch konaní (občianskeho súdneho konania a konania o súdnych poplatkoch) daná tým, že nesplnenie povinnosti uloženej v konaní o súdnom poplatku malo za následok zastavenie občianskeho súdneho konania.

Žalobca si nespĺnil poplatkovú povinnosť a tým vytvoril neodstrániteľnú prekážku občianskeho súdneho konania, čo konajúci súd viedlo k tomu, že meritórne o práve poplatníka uplatňovanom v občianskom súdnom konaní ani nerozhodoval. S prihliadnutím na tento záver je nepochybné, že vedľajší účastník v tejto konkrétnej veci hlavnému účastníkovi - žalovanému, žiadnu procesnú pomoc v sporovnom konaní neposkytol (poskytnúť ju pre zastavenie konania ani nemohol) a žalovaný sa k jeho vstupu do konania ani nemohol vyjadriť. Keďže vstup vedľajšieho účastníka do „nezačatého konania“ si potreby a záujmy žalovaného reálne nevyžadovali, trovy ním uplatnené nemožno považovať za účelne vynaložené. Všeobecne totiž platí, že samotná vôľa vstúpiť do určitého konania zo strany právnickej osoby ochraňujúcej práva spotrebiteľa, bez ďalšieho ešte neznamená, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vždy vyvolá ňou sledované právne účinky. V danom prípade takto možno dospieť len k tomu záveru, že k zastaveniu konania nedošlo v dôsledku procesného úkonu či aktivity vedľajšieho účastníka a ním uplatnené trovy takto neboli účelne vynaložené na obranu žalovaného ako spotrebiteľa.

Z uvedených dôvodov bol napadnutý výrok uznesenia potvrdený ako vecne správny podľa § 219 ods.1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 224 ods.1 O.s.p. s odkazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p. a keďže vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že úspešný žalobca si ich náhradu neuplatňoval, a preto s odkazom na ust. § 151 ods.1 veta prvá O.s.p. mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.